روزی که سیل، تجریش را برد

برای اهالی تجریش یا قدیمی‌های تهران، چهارم مردادماه سال ۶۶، یادآور یک روز خاص یا بهتر بگوییم یک حادثه خاص است. روزی که در آن بسیاری از اهالی شمال تهران کشته شدند و پیکر برخی از آنان بدلیل مدفون شدن زیر خروارها گل و لای هرگز پیدا نشد. روز حادثه، همه چیز آرام بود. مثل روزهای گذشته در اطلاعیه سازمان هواشناسی که صبح همان روز در روزنامه اطلاعات منتشر شد، آمده بود: «در ۲۴ ساعت آینده نواحی مرکزی و شرق ایران و دامنه‌های البرز همچنان دارای هوای ناپایدار توام با باد و گرد و خاک و رعدوبرق خواهد بود. همچنین امشب هوای تهران به‌علت ناپایداری موقتا ابری همراه با رعد و برق و رگبار خفیف خواهد بود.»

اما همه چیز آن‌طور که نشان می‌داد، نبود. در حالی‌که مردم مشغول انجام کارهای روزانه‌شان بودند، ناگهان صدای غرش ابرها مردم تجریش، دربند و مناطق بالادستی را وحشت‌زده کرد. اهالی شمال تهران در حالی‌که شوکه شده بودند، به این طرف و آن طرف دویدند. صدای ناله و فریاد از همه جا بلند بود. کودکان و مردمی که در آن ساعت از روز در خیابان‌ها بودند، در محاصره سیلی عجیب قرارگرفتند. یکی از شاهدان حادثه به خبرنگار روزنامه اطلاعات گفت: «ساعت بین ۱۲:۱۵ تا ۱۲:۳۰ ظهر در حالی‌که از ابتدای بازار تجریش به طرف شرق در حرکت بودم، ناگهان مردم فریاد زدند «سیل، سیل، فرار کنید». هجوم مردم به حدی بود که من زمین خوردم و با تلاش بسیار کشان‌کشان خودم را با کمک مردم به کوچه بن‌بستی رساندم. زنگ در ساختمانی را به صدا درآوردیم. اما هر چه منتظر ماندیم از صاحبخانه خبری نشد و مردم از ترس گرفتار شدن در سیل، شیشه‌های آپارتمان را شکسته و وارد منزل شدند و خود را به پشت بام رساندند».

با جاری شدن سیل و رسوب گل و لای، رفت و آمد مردم و حتی خودروها در خیابان‌های دربند، سعدآباد، ارم، میدان تجریش و دیگر خیابان‌های اطراف بشدت مختل شد.

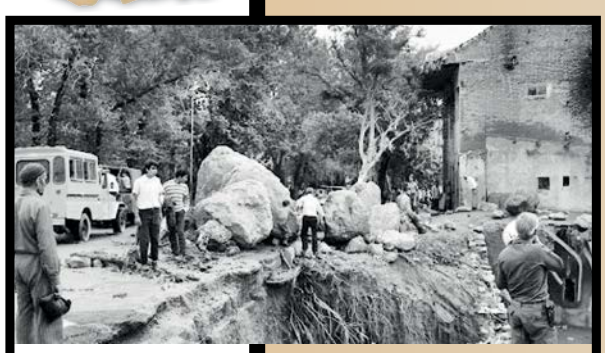
خبرنگار کیهان که برای تهیه گزارش به تجریش رفته بود، حادثه را این‌طور تشریح کرد: «هنگامی‌که سیل آغاز شد، مردم از میدان تجریش به خیابان ولیعصر هجوم آوردند و فریادکنان یکدیگر را خبر می‌کردند که فرار کنند. هرکس به طرفی می‌دوید و هیچ‌کس نمی‌توانست فکرکند کجا امن است. وضع رقت‌باری بود. آب پیش می‌آمد و مردم فریادکنان می‌دویدند. عده‌ای اتومبیل‌ها را رها کرده و سعی می‌کردند از مسیر آب فرارکنند. آثار گل ولای روی ساختمان‌ها در ابتدای میدان تجریش به حدود ۴ متر می‌رسید. در این مسیر، سیل درختان قطوری را شکسته و با خود آورده بود. زیر یکی از همین درخت‌ها مردم جسد دختربچه خردسالی را که به درخت گیر کرده بود پیدا کردند. میدان تجریش مملو از سنگ‌های بزرگ و کوچک و شن و گل ولای بود، طوری که انسان تصور می‌کرد این منطقه تپه و ماهور است. در این میدان تعداد زیادی اتومبیل در هم شکسته شده و وسایل خانه زیادی در میان گل ولای دیده می‌شود. اما در مسیر پل رومی به میدان تجریش، عمق فاجعه بیشتر حس می‌شود. وضع ظاهری خیابان حکایت از ابعاد گسترده این حادثه مهیب دارد. در این قسمت سنگ‌های بزرگی در گوشه و کنار خیابان دیده می‌شود. تعدادی از اتومبیل‌ها واژگون شده و معلوم نیست بر سر سرنشینان آن‌ها چه آمده است.»

مرد دیگری به خبرنگار کیهان گفت: «آقا، اینجا و محلی که برای زیرگذر کنده بودند پر از جنازه است. وقتی گل ولای را بردارند خواهند دید میزان تلفات در این محل زیاد است، چون موقع سیل چیزی شبیه آژیرقرمز به صدا درآمد. مردم به‌تصور این‌که بمباران هوایی است به داخل زیرگذر پناه بردند و سیل همه آنها را برد. به علاوه کسانی که داخل مسجد همت مشغول خواندن نماز بودند نیز طعمه سیل شدند و خبری از سرنوشت آن‌ها نیست».

پس از این حادثه، تیم‌های امدادی شامل بسیج، آتش‌نشانی، شهرداری، کمیته انقلاب اسلامی، ژاندارمری و حتی مردم برای کمک‌رسانی و یافتن اجساد قربانیان راهی مناطق سیل‌زده شدند. روزنامه اطلاعات چهار روز بعد از وقوع سیل نوشت: «گروهی از سیل‌زدگان به خبرنگار ما گفتند که ۴ روز از جریان سیل می‌گذرد و هنوز نیروها هماهنگی لازم را ندارند و متاسفانه بوی تفعن بر اثر گرم‌شدن نسبی هوا منطقه را فراگرفته که این مسئله موجب بروز بیماری‌هایی نیز خواهد شد. این عده، از نیروهای انتظامی خواستند که شب‌ها دقت بیشتری کنند، زیرا گروهی از سارقان از خدا بی‌خبر در این شرایط نیز دست از اعمال کثیف خود برنمی‌دارند و به منازل مردم سیل‌زده دستبرد می‌زنند و باید ترتیبی اتخاذ شود تا سارقان هرچه سریع‌تر شناسایی و دستگیر شده و به اشد مجازات محکوم شوند».

خسارات این سیل بحدی سنگین بود که میدان تجریش حدود دو ماه برای انجام عملیات پاکسازی و بازسازی بسته شد و پس از آن سطح میدان تجریش به میزان ۲۰ تا ۳۰ سانتی‌متر بالاتر آمد. با این‌که منابع مختلف آمار قربانیان را حداقل ۳۰۰ نفر اعلام کردند، اما هنوز هم تعداد دقیق قربانیان مشخص نیست.

سیل، تجریش را برد

تجریش
۷
ویژه‌نامه حوادث روزنامه جام جم
چهارشنبه ۱ مرداد ۹۹ • شماره ۸۸۳
بایگانی

مزایده ۳۰۰۹ و ۹۹/۳۰۰۸ خودرو و اقلام مرکز فروش کوثر

مرکز فروش کوثر در نظر دارد، **ماشین‌آلات و همچنین اقلام نو و مستعمل** زیر را از طریق مزایده حضوری به فروش رساند.

تنوع ماشین‌آلات:

۳ دستگاه بیل شاول کوماتسو PC ۷۵۰

تنوع اقلام:

قطعات ماشین‌آلات راهسازی- قطعات مختلف خودرویی- لاستیک تراکتور- لوازم حفاری- فیلتر و تسمه مختلف- روغن و واسکازین- لوازم برقی- اتصالات- ابزارآلات و لوازم تاسیساتی

آدرس محل بازدید: تهران، کیلومتر ۶ جاده مخصوص کرج، مسیر کندرو، نرسیده به پل تهرانسر، آمادگاه المهدی(عج)

تلفن تماس: ۰۹۱۲۵۲۷۰۶۱۲

ورق فولادی ST ۵۲ با ضخامت ۱۴،۲۷

آدرس محل بازدید: اصفهان، شهرک صنعتی، سه‌راه مبارکه، شرکت قطورسازان اسپادان

تلفن تماس: ۰۲۱-۴۴۵۴۹۱۲۵

● **الف) شرایط مزایده:**

◄ ۱- اهلیت قانونی خریدار (همراه داشتن اصل و کپی کارت ملی الزامی می‌باشد.)

◄ ۲- متقاضی به محض برنده شدن مکلف است ۱۰٪ قیمت فروش را به‌صورت نقد از طریق کارت‌های بانکی عضو شبکه شتاب (به‌نام شخص خریدار) و یا چک پول به عنوان سپرده بپردازد.

◄ ۳- بابت پرداخت سپرده بالاتر از مبلغ **۵۰۰ میلیون** ریال تهیه چک رمزدار در وجه مرکز فروش کوثر به میزان ۱۰٪ قیمت پیشنهادی الزامی است.

◄ ۴- در صورت انصراف خریدار، سپرده به نفع فروشنده ضبط خواهد شد.

◄ ۵- خریدار مکلف است علاوه بر قیمت خرید، ۲٪ بابت هزینه‌های جانبی مزایده و ۹٪ بابت مالیات بر ارزش افزوده به فروشنده پرداخت نماید.

◄ ۶- فروشنده در رد یا قبول پیشنهادها مختار می‌باشد.

◄ ۷- کلیه هزینه‌های پس از فروش به عهده خریدار می‌باشد.

● **ب) زمان و مکان:**

◄ **زمان بازدید مزایده:** روزهای **یکشنبه** و **دوشنبه ۵ و ۶ مرداد ماه ۱۳۹۹** صبح از ساعت ۸ الی ۱۲ و عصر ۱۴ الی ۱۶

◄ **زمان برگزاری مزایده:** روز **سه‌شنبه ۱۳۹۹/۰۵/۰۷ ساعت ۹ صبح**

◄ **آدرس محل برگزاری مزایده:** تهران، کیلومتر ۶ جاده مخصوص کرج، مسیر کندرو، نرسیده به پل تهرانسر، آمادگاه المهدی(عج)

تلفن تماس: ۰۹۱۲۵۲۷۰۶۱۲

ساعت پاسخگویی صبح از ساعت ۸ الی ۱۲ و عصر ۱۴ الی ۱۶ مدیریت مزایده: ۰۲۱-۴۴۵۴۹۱۲۵ مدیریت خدمات پس از فروش: ۰۲۱-۴۴۵۴۹۱۱۶-۷

آدرس اینترنتی: www.Kosar-net.ir